

Lag (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål

1 kap. Inledande bestämmelser

1 §

[8071] I denna lag finns bestämmelser om rättslig hjälp i brottmål i Sverige och utomlands.

I detta kapitel finns bestämmelser om lagens tillämpningsområde.

I 2 kap. finns allmänna bestämmelser om rättslig hjälp i Sverige. I 3 kap. finns allmänna bestämmelser om rättslig hjälp utomlands.

I 4 kap. finns särskilda bestämmelser om olika former av rättslig hjälp.

I 5 kap. finns bestämmelser om villkor om användningsbegränsningar, immunitet, sekretess, delning av förverkad egendom mellan stater, återkrav av kostnader samt tillämpningsföreskrifter och tillkännagivanden.

Tillämpningsområde

2 §

[8072] Rättslig hjälp enligt denna lag omfattar följande åtgärder:

1. förhör i samband med förundersökning i brottmål,
2. bevisupptagning vid domstol,
3. telefonförhör,
4. förhör genom videokonferens,
5. kvarstad, beslag samt husrannsakan och andra åtgärder som avses i 28 kap. ([4641] o.f.) rättegångsbalken,
6. hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation och hemlig övervakning av elektronisk kommunikation,
7. hemlig kameraövervakning,
8. hemlig rumsavlyssning,
9. hemlig dataavläsning,
10. tekniskt bistånd med hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation, hemlig övervakning av elektronisk kommunikation och hemlig dataavläsning enligt 2 § första stycket 1 och 2 lagen (2020:62) om hemlig dataavläsning,
11. tillstånd till gränsöverskridande hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation, hemlig övervakning av elektronisk kommunikation och hemlig dataavläsning enligt 2 § första stycket 1 och 2 lagen om hemlig dataavläsning,
12. överförande av frihetsberövade för förhör m.m., och
13. rättsmedicinsk undersökning av en avliden person.

Lagen hindrar inte att hjälp lämnas med annan åtgärd än sådan som anges i första stycket om det kan ske utan tvångsmedel eller annan tvångsåtgärd.

I fråga om överlämnande, utlämning och delgivning finns särskilda bestämmelser. Det finns också särskilda bestämmelser om rättslig hjälp i brottmål åt vissa internationella organ. *Lag (2020:65)*.

3 §

[8073] Om en annan stat ansöker om rättslig hjälp i Sverige med en åtgärd i ett rättsligt förfarande som gäller utredning om eller lagföring för brott av en fysisk eller juridisk person skall den begärda hjälpen lämnas enligt bestämmelserna i denna lag.

4 §

[8074] Rättslig hjälp i Sverige lämnas av åklagare eller domstol, om inte annat anges i denna lag.

5 §
-----**2 kap. Allmänna bestämmelser om rättslig hjälp i Sverige****Allmänna förutsättningar****1 §**

[8075] Rättslig hjälp som avses i 1 kap. 2 § första stycket 1–9 och 13 ska lämnas under de förutsättningar som gäller för en motsvarande åtgärd under en svensk förundersökning eller rättegång enligt rättegångsbalken ([4001] o.f.) eller annan lag eller författning och enligt de särskilda bestämmelserna i denna lag.

Rättslig hjälp som avses i 1 kap. 2 § första stycket 10–12 lämnas enligt de särskilda bestämmelserna i denna lag.

I 5 kap. 2 § finns bestämmelser om att den rättsliga hjälpen får förenas med villkor i vissa fall. *Lag (2020:65)*.

2 §

[8076] Rättslig hjälp som avses i 1 kap. 2 § första stycket 1–4, 10 och 12 får lämnas även om den gärning som ansökan avser inte motsvarar ett brott enligt svensk lag. Rättslig hjälp som avses i 1 kap. 2 § första stycket 5–9, 11 och 13 får endast lämnas om den gärning som ansökan avser motsvarar ett brott enligt svensk lag (dubbel straffbarhet), om inte annat följer av 4 kap. 20 § beträffande husrannsakan och beslag. *Lag (2020:65)*.

Ansökan**3 §**
-----**4 kap. Särskilda bestämmelser om olika former av rättslig hjälp****Förhör i samband med förundersökning i brottmål****1 §**

[8077] En ansökan om förhör i Sverige enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål handläggs av åklagare.

Företrädare för den ansökande myndigheten får delta vid förhöret och får med åklagarens samtycke ställa frågor direkt till den som hörs.

Bevisupptagning vid domstol**Bevisupptagning vid svensk domstol****2 §**

Telefonförhör

Förhör med någon i Sverige

8 §

[8078] En utländsk myndighet får hålla telefonförhör med en person som befinner sig i Sverige och som samtycker till förhöret.

Om den utländska myndigheten behöver bistånd av en svensk åklagare eller domstol vid förhöret kan myndigheten ansöka om rättslig hjälp med telefonförhör. En sådan ansökan om rättslig hjälp i rättegång handläggs av tingsrätt. En ansökan om rättslig hjälp med telefonförhör under förundersökning handläggs av åklagare. Av ansökan skall det framgå att den som skall höras samtycker till telefonförhör.

Tidpunkten för ett förhör som avses i andra stycket och övriga praktiska frågor med anledning av förhöret skall beslutas efter samråd med myndigheten i den ansökande staten. Den som skall höras skall underrättas om tid och plats för förhöret. Identiteten och samtycket till telefonförhöret skall kontrolleras. Om den ansökande staten begär det eller om det finns särskilda skäl skall 11 § andra stycket tillämpas. I så fall skall också 12 § tillämpas. *Lag (2005:491)*.

Förhör med någon i utlandet

9 §

[8079] Bestämmelserna i rättegångsbalken om förhör per telefon vid huvudförhandling får tillämpas när den som skall höras befinner sig i en annan stat om den staten tillåter det.

Om den andra staten kräver att dess myndigheter skall hjälpa till vid förhöret, skall svensk domstol ansöka om rättslig hjälp med telefonförhör.

Behöver en svensk domstol hjälp av utländsk myndighet med ett telefonförhör, får domstolen ansöka om rättslig hjälp med förhöret om det har avtalats om sådan hjälp i en internationell överenskommelse med den andra staten eller om den staten annars ger sådan hjälp.

Av en ansökan om rättslig hjälp med telefonförhör skall det framgå att den som skall höras samtycker till telefonförhör. *Lag (2005:708)*.

Till 3 st

[8079:1] I följande överenskommelse finns bestämmelser om förhör med någon i utlandet genom telefonkonferens:

1. artikel 11 i konventionen av den 29 maj 2000 (SÖ 2005:42) om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater. *Tillkännagivande (2012:605)*.

10 §

[8080] Åklagare får hålla telefonförhör under förundersökning med en person som befinner sig i en annan stat om den staten tillåter det.

Bestämmelserna i 9 § andra–fjärde styckena gäller också i fråga om ansökan av svensk åklagare om rättslig hjälp.

Förhör genom videokonferens

Förhör med någon i Sverige

11 §

[8081] En ansökan om rättslig hjälp med förhör genom videokonferens i rättegång med någon som befinner sig i Sverige ska handläggas av en tingsrätt. Förhör med en tilltalad får ske endast om han eller hon samtycker till förhöret. Samtycket ska framgå av ansökan.

Vid handläggningen i tingsrätten ska ärendet anses som en bevisupptagning utom huvudförhandling. Den som är part ska underrättas om tid och plats för bevisupptagningen men behöver kallas endast om han eller hon ska höras eller annars fullgöra något vid bevisupptagningen. Om det behövs får rätten besluta om biträde av tolk.

En ansökan om rättslig hjälp med förhör genom videokonferens under förundersökning ska handläggas av åklagare. Förhör med en misstänkt får ske endast om han eller hon samtycker till förhöret. *Lag (2013:836)*.

12 §

[8082] Ett vittne eller en sakkunnig, som skall höras vid en videokonferens enligt 11 §, får åtföljas av lämplig person som personligt stöd (stödperson) under förhöret.

Om den som skall höras begär det eller om det annars finns anledning får tingsrätten utse en person att biträda den som skall höras enligt första stycket. I fråga om biträdet tillämpas 26, 27, 29, 43 och 47 §§ rättshjälpslagen (1996:1619). I övrigt tillämpas rättegångsbalkens regler om rättegångsbiträde.

Förhör med någon i utlandet

13 §

[8083] I ett mål eller ärende vid svensk domstol får domstolen, under förutsättning att videokonferens i rättegång är tillåten enligt svensk rätt, ansöka om rättslig hjälp med förhör vid myndighet i en annan stat genom videokonferens med en person som befinner sig i den staten om det har avtalats om sådan rättslig hjälp i en internationell överenskommelse med den andra staten eller om den staten annars ger sådan hjälp. När det gäller förhör med en tilltalad ska det av ansökan framgå att den som ska höras samtycker till förhöret.

Åklagare får ansöka om rättslig hjälp vid utländsk myndighet med förhör genom videokonferens under förundersökning med en person som befinner sig i en annan stat om det har avtalats om sådan rättslig hjälp i en internationell överenskommelse med den andra staten eller om den staten annars ger sådan hjälp. Förhör med en misstänkt får ske endast om han eller hon samtycker till förhöret. *Lag (2013:836)*.

Till 1 st

[8083:1] I följande överenskommelser finns bestämmelser om förhör med någon i utlandet genom videokonferens:

1. artikel 10 i konventionen av den 29 maj 2000 (SÖ 2005:42) om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater,
2. artikel 18.18 i Förenta nationernas konvention av den 15 november 2000 (SÖ 2004:21) mot gränsöverskridande organiserad brottslighet,
3. artikel 46.18 i Förenta nationernas konvention av den 31 oktober 2003 (SÖ 2007:44) mot korruption,
4. artikel 18c i bilagan till instrumentet av den 16 december 2004 (SÖ 2010:16) som avses i artikel 3.2 i avtalet om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater, undertecknat den 25 juni 2003, om tillämpning av avtalet om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Konungariket Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering, undertecknat den 17 december 2001, och
5. artikel 16 i avtalet av den 15 december 2009 mellan Europeiska unionen och Japan om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål (EUT L 39, 12.2.2010, s. 20, Celex 22010A0212[01]). *Tillkännagivande (2012:605)*.

Kvarstad, beslag samt husrannsakan och andra åtgärder som avses i 28 kap. rättegångsbalken**Ansökan och förfarande****14 §**
-----**Beslag och överlämnande av egendom till annan stat****19 §**

[8084] Egendom får tas i beslag och överlämnas till den ansökande staten om egendomen skäligen kan antas

- ha betydelse för utredning om gärningen,
- vara fränhänd någon genom brott, eller
- vara förverkad på grund av brott, om egendomen hade kunnat förverkas enligt svensk lag i en rättegång i Sverige och det finns särskilda skäl att överlämna egendomen till den ansökande staten.

20 §

[8085] Även om den gärning som ansökan avser inte motsvarar ett brott enligt svensk lag, får husrannsakan enligt 16 § göras och egendomen tas i beslag och överlämnas till den ansökande staten om ansökan har gjorts av en stat som är medlem i Europeiska unionen eller av Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein och det för gärningen kan dömas till fängelse i den ansökande staten.

I ett sådant ärende om rättslig hjälp som avses i 1 kap. 5 § första stycket 1 får husrannsakan göras samt egendom tas i beslag och överlämnas till den ansökande staten om den gärning ansökan avser motsvarar ett brott för vilket enligt svensk lag eller enligt den ansökande statens lag är föreskrivet fängelse i sex månader eller mer. Vad som sagts nu gäller inte om första stycket är tillämpligt. *Lag (2011:1208)*.

21 §

[8086] Rätten skall pröva om beslaget är lagligen grundat och om egendomen skall överlämnas till den ansökande staten.

22 §

[8087] Beslut att överlämna beslagtagna egendom till en annan stat verkställs av åklagaren.

Beslag och kvarstad för att säkerställa verkställighet i Sverige av utländska förverkandebeslut**23 §**
-----**5 kap. Övriga bestämmelser****Villkor om användningsbegränsningar m.m.****1 §**

[8088] Om en svensk myndighet i ett ärende om rättslig hjälp har fått uppgifter eller bevisning från en annan stat för att användas vid utredning av brott eller i ett rättsligt förfarande med anledning av brott och gäller på grund av en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige villkor som begränsar möjligheten att

använda uppgifterna eller bevisningen, skall svenska myndigheter följa villkoren oavsett vad som annars är föreskrivet i lag eller annan författning.

Bestämmelserna i första stycket skall tillämpas även beträffande villkor som en annan stat ställer upp för att på eget initiativ, utan samband med ett ärende, lämna rättslig hjälp i form av uppgifter eller bevisning för att användas vid utredning av brott eller i rättsligt förfarande med anledning av brott. *Lag (2005:491)*.

[8088:1] I följande överenskommelser finns bestämmelser som innehåller villkor som begränsar möjligheten att använda uppgifter och bevisning som har erhållits från en annan stat:

1. artikel 7.13 i Förenta nationernas konvention av den 20 december 1988 (SÖ 1991:41 och 2000:35) mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen,

2. artikel 50.3 i konventionen av den 19 juni 1990 (SÖ 1998:49) om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985,

3. artikel 32 i den europeiska konventionen av den 8 november 1990 (SÖ 1996:19, 1999:50 och 2000:36) om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott,

4. artikel 8.2 och 8.3 i överenskommelsen av den 18 december 1998 (SÖ 2001:47) mellan Sverige och Australien om inbördes rättshjälp i brottmål,

5. artikel 14 i överenskommelsen av den 15 februari 2000 (SÖ 2001:43) mellan Sverige och Kanada om inbördes rättshjälp i brottmål,

6. artikel 18.5 och 18.19 i Förenta nationernas konvention av den 15 november 2000 (SÖ 2004:21) mot gränsöverskridande organiserad brottslighet,

7. artikel 7.2, 18.9, 20.4 b, 20.5 och 23 i konventionen av den 29 maj 2000 (SÖ 2005:42) om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater,

8. artikel 46.5 och 46.19 i Förenta nationernas konvention av den 31 oktober 2003 (SÖ 2007:44) mot korruption,

9. artikel 5, 30.3, 36, 37.2 och 37.3 i avtalet av den 26 oktober 2004 (SÖ 2008:17) om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å den andra, om bekämpande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet som skadar deras finansiella intressen,

10. artikel 7, 8, 16.3, 17 och 18.4 i bilagan till instrumentet av den 16 december 2004 (SÖ 2010:16) som avses i artikel 3.2 i avtalet om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater, undertecknat den 25 juni 2003, om tillämpning av avtalet om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Konungariket Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering, undertecknat den 17 december 2001,

11. artikel 22.3 i Europarådets konvention av den 16 maj 2005 (SÖ 2010:35) om förebyggande av terrorism, och

12. artikel 13 och 26.2 i avtalet av den 15 december 2009 mellan Europeiska unionen och Japan om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål (EUT L 39, 12.2.2010, s. 20, Celex 22010A0212[01]). *Tillkännagivande (2012:605)*.

2 §

[8089] Rättslig hjälp som lämnas en annan stat enligt denna lag får i enskilda fall förenas med villkor som är påkallade med hänsyn till enskilds rätt eller som är nödvändiga från allmän synpunkt. Detsamma gäller när rättslig hjälp, utan samband med ett ärende, lämnas en annan stat i form av uppgifter och bevisning för att användas vid utredning av brott eller i ett rättsligt förfarande med anledning av brott.

Villkor som avses i första stycket får inte ställas upp om de strider mot en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige. *Lag (2005:491)*.

Till 2 st

[8089:1] I följande överenskommelser finns bestämmelser om att rättslig hjälp som lämnas till en annan stat får förenas med villkor i vissa fall:

1. artikel 13.4 i överenskommelsen av den 28 september 1983 (SÖ 1986:5) mellan Sverige och Ungern om inbördes rättshjälp i brottmål,

2. artikel 7.14 i Förenta nationernas konvention av den 20 december 1988 (SÖ 1991:41 och 2000:35) mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen,

3. artikel 13.4 i överenskommelsen av den 10 februari 1989 (SÖ 1990:9) mellan Sverige och Polen om inbördes rättshjälp i brottmål,

4. artikel 5.3 i överenskommelsen av den 14 december 1989 (SÖ 1992:5) mellan Sverige och Storbritannien och Nordirland om tvångsåtgärder och förverkande avseende vinning av brott,

5. artikel 32.1 och 33.2 i den europeiska konventionen av den 8 november 1990 (SÖ 1996:19, 1999:50 och 2000:36) om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott,

6. artikel 7 och 8.2 i överenskommelsen av den 18 december 1998 (SÖ 2001:47) mellan Sverige och Australien om inbördes rättshjälp i brottmål,

7. artikel 5.1, 13.1 och 14.2 i överenskommelsen av den 15 februari 2000 (SÖ 2001:43) mellan Sverige och Kanada om inbördes rättshjälp i brottmål,

8. artikel 18.5 och 18.20 i Förenta nationernas konvention av den 15 november 2000 (SÖ 2004:21) mot gränsöverskridande organiserad brottslighet,

9. artikel 7.2, 9.2, 11.5 andra stycket, 18.5 b, 18.6 och 20.4 a i konventionen av den 29 maj 2000 (SÖ 2005:42) om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater,

10. artikel 1.5 och 2.4 i protokollet av den 16 oktober 2001 (SÖ 2005:43) till konventionen av den 29 maj 2000 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater,

11. artikel 46.5 och 46.20 i Förenta nationernas konvention av den 31 oktober 2003 (SÖ 2007:44) mot korruption,

12. artikel 5 och 37.2 i avtalet av den 26 oktober 2004 (SÖ 2008:17) om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å den andra, om bekämpande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet som skadar deras finansiella intressen,

13. artikel 7, 8, 16.3, 17 och 18.4 i bilagan till instrumentet av den 16 december 2004 (SÖ 2010:16) som avses i artikel 3.2 i avtalet om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater, undertecknat den 25 juni 2003, om tillämpning av avtalet om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Konungariket Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering, undertecknat den 17 december 2001,

14. artikel 22.2 i Europarådets konvention av den 16 maj 2005 (SÖ 2010:35) om förebyggande av terrorism, och

15. artikel 13, 14.2 och 26.2 i avtalet av den 15 december 2009 mellan Europeiska unionen och Japan om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål (EUT L 39, 12.2.2010, s. 20, Celex 22010A0212[01]). *Tillkännagivande (2012:605)*.

3 §

[8090] Den åklagare eller domstol som lämnat rättslig hjälp till en annan stat och därvid ställt villkor enligt 2 § får på begäran av en myndighet i den andra staten medge undantag från villkoret. Detsamma gäller i fråga om villkor som följer direkt av bestämmelser i en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

4 §

[8091] Bestämmelserna i 1–3 §§ gäller också i fråga om överenskommelser med mellanfolkliga organisationer.

Immunitet

5 §

[8092] I den utsträckning det har avtalats i en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige får den, som efter kallelse i enlighet med överenskommelsen har rest in i Sverige för att höras eller på annat sätt medverka vid utredning av brott

1. inte lagföras eller berövas sin frihet eller på annat sätt underkastas inskränkning i denna på grund av handling, underlåtenhet eller dom som härrör från tiden före

inresan i Sverige och som, när det gäller en misstänkt eller tilltalad, inte är avsedd med framställningen eller kallelsen, eller

2. inte utan eget samtycke åläggas att medverka vid annan utredning än ansökan avser.

Första stycket gäller även i administrativa och andra förfaranden som avses i 1 kap. 5 och 6 §§.

[8092:1] I följande överenskommelser finns bestämmelser om immunitet:

1. artikel 12 i den europeiska konventionen av den 20 april 1959 (SÖ 1968:15, 1969:71, 1977:88, 1992:4 och 2000:41) om inbördes rättshjälp i brottmål,

2. artikel 9 i överenskommelsen av den 28 september 1983 (SÖ 1986:5) mellan Sverige och Ungern om inbördes rättshjälp i brottmål,

3. artikel 7.18 i Förenta nationernas konvention av den 20 december 1988 (SÖ 1991:41 och 2000:35) mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen,

4. artikel 9 i överenskommelsen av den 10 februari 1989 (SÖ 1990:9) mellan Sverige och Polen om inbördes rättshjälp i brottmål,

5. artikel 14 i överenskommelsen av den 18 december 1998 (SÖ 2001:47) mellan Sverige och Australien om inbördes rättshjälp i brottmål,

6. artikel 9 i överenskommelsen av den 15 februari 2000 (SÖ 2001:43) mellan Sverige och Kanada om inbördes rättshjälp i brottmål,

7. artikel 18.27 i Förenta nationernas konvention av den 15 november 2000 (SÖ 2004:21) mot gränsöverskridande organiserad brottslighet,

8. artikel 9.5 i konventionen av den 29 maj 2000 (SÖ 2005:42) om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater,

9. artikel 46.27 i Förenta nationernas konvention av den 31 oktober 2003 (SÖ 2007:44) mot korruption,

10. artikel 9.4, 11.3 och 11.4 i bilagan till instrumentet av den 16 december 2004 (SÖ 2010:16) som avses i artikel 3.2 i avtalet om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater, undertecknat den 25 juni 2003, om tillämpning av avtalet om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Konungariket Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering, undertecknat den 17 december 2001, och

11. artikel 23 i avtalet av den 15 december 2009 mellan Europeiska unionen och Japan om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål (EUT L 39, 12.2.2010, s. 20, Celex 22010A0212[01]). *Tillkännagivande (2012:605)*.

6 §

[8093] Om någon som avses i 5 § stannar kvar i Sverige mer än femton dagar från det att besked erhållits från den myndighet som har kallat personen om att närvaro inte längre krävs, upphör immuniteten. Detsamma gäller om han eller hon återvänder hit efter att ha lämnat landet.

7 §

[8094] Innehåller överenskommelsen bestämmelse om att immuniteten skall ha mindre omfattning än som följer av 5 och 6 §§, gäller i stället den bestämmelsen.

Anm. Se [8092:1].

8 §

[8095] I den utsträckning det har avtalats i en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige gäller bestämmelserna om immunitet i 5–7 §§ även en frihetsberövad som har förts över till Sverige enligt 4 kap. 29, 31 eller 31 a §. *Lag (2013:836)*.

[8095:1] I följande överenskommelser finns bestämmelser om att immunitet ska gälla även när en frihetsberövad person förts över till Sverige:

1. artikel 11.1 första stycket och 12 i den europeiska konventionen av den 20 april 1959 (SÖ 1968:15, 1969:71, 1977:88, 1992:4 och 2000:41) om inbördes rättshjälp i brottmål,

2. artikel 7.4 och 7.18 i Förenta nationernas konvention av den 20 december 1988 (SÖ 1991:41 och 2000:35) mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen,
3. artikel 13.3 i Förenta nationernas konvention av den 15 december 1997 (SÖ 2001:22) om bekämpande av bombattentat av terrorister,
4. artikel 14 i överenskommelsen av den 18 december 1998 (SÖ 2001:47) mellan Sverige och Australien om inbördes rättshjälp i brottmål,
5. artikel 16.3 i Förenta nationernas konvention av den 9 december 1999 (SÖ 2002:44) om bekämpande av finansiering av terrorism,
6. artikel 9 i överenskommelsen av den 15 februari 2000 (SÖ 2001:43) mellan Sverige och Kanada om inbördes rättshjälp i brottmål,
7. artikel 18.10, 18.12 och 18.27 i Förenta nationernas konvention av den 15 november 2000 (SÖ 2004:21) mot gränsöverskridande organiserad brottslighet,
8. artikel 9.5 i konventionen av den 29 maj 2000 (SÖ 2005:42) om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater,
9. artikel 46.10, 46.12 och 46.27 i Förenta nationernas konvention av den 31 oktober 2003 (SÖ 2007:44) mot korruption,
10. artikel 12.4 och 12.5 i bilagan till instrumentet av den 16 december 2004 (SÖ 2010:16) som avses i artikel 3.2 i avtalet om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater, undertecknat den 25 juni 2003, om tillämpning av avtalet om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Konungariket Sveriges regering och Amerikas förenta stater regering, undertecknat den 17 december 2001, och
11. artikel 24.5 i avtalet av den 15 december 2009 mellan Europeiska unionen och Japan om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål (EUT L 39, 12.2.2010, s. 20, Celex 22010A0212[01]). *Tillkännagivande (2012:605)*.

Sekretess

9 §

[8096] För utlämnande av uppgifter i ärenden om rättslig hjälp gäller de begränsningar som följer av offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). *Lag (2009:487)*.

Uppgiftsskyldighet

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt lag (2004:327).

10 §

Tillämpningsföreskrifter och tillkännagivanden

13 §

[8097] Regeringen meddelar närmare föreskrifter om tillämpningen av denna lag och tillkännager de internationella överenskommelser som avses i denna lag.

[8098] Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2000.

Genom lagen upphävs lagen (1975:295) om användning av vissa tvångsmedel på begäran av främmande stat och lagen (1991:435) med vissa bestämmelser om internationellt samarbete på brottmålsområdet.